

finanslovforhandlingerne, er det ikke også ensbetydende med, at det skal gøres færdigt, men skal det gøres færdigt og har vi en kortere tid, så har jeg kun ét svar på det: Lad os arbejde lidt hårdere og lidt hurtigere, så kan vi også få en seriøs behandling af forslaget, for det synes jeg, det fortjener. Men jeg vil også sige, at jeg ikke mindst synes, at vores pensionister fortjener, at det her får en seriøs behandling. De har ikke brug for at blive skræmt på den måde, som tilfældet har været i de seneste uger.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Det er altså ikke SF, der laver en skrækkampagne, det er ikke Ældre Sagen, der laver en skrækkampagne, og det er ikke Boligselskaberens Landsforening eller Lejernes LO eller Danmarks Lejerforening, der laver skrækkampagner. Det, der laver en skrækkampagne, er, at regeringen fremsætter et forslag om at skære over 700 mio. kr. i boligstøtten. Det laver en skrækkampagne i sig selv. Folk er skrækslagne og med rette.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Der skal et godt bryt til hos en socialdemokratisk ordfører på lejelovsområdet til at tage ordet skrækkampagne i sin mund så kort tid efter valgkampen, når man tænker på, at regeringen sidder, hvor den sidder, på grund af en skrækkampagne, som oven i købet var usand, om, at alle lejere i Danmark skulle stige 40 pct. i husleje, hvis den anden del af Folketinget kom til magten. Det drejede sig om, at man ved genudlejning kunne have fri huslejedannelse – de fleste flytter jo ikke hver dag – og det vidste Socialdemokratiet godt. Man fik fagbevægelsen til at betale meterhøje annoncer, som var tilrettelagt flere dage før, og man gjorde det så sent, at ingen kunne nå at imødegå det.

Og så kommer man nu her og synes, det er forargeligt, at der er nogle, der siger, det er skrap, at den samme regering straks efter melder ud med, at man vil spare 700 mio. kr. på boligstøtten, og at det vil ramme pensionisterne mest. Så synes man, det er en skrækkampagne.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Nu kan det jo ikke komme bag på nogen, hvis man har fulgt med herinde, at der faktisk igenem de seneste år fra Socialdemokratiets side

og fra regeringens side meget klart har været lagt op til, at vi havde et ønske om at få ændret på boligstøttesystemet, et ønske, som meget klart relaterer sig til, at vi i hvert fald synes, at der først og fremmest var et behov for at få kigget på, hvor høj en indkomst det egentlig er rimeligt, man kan have og samtidig få udbetalt boligstøtte, og det står jeg gerne ved. Jeg har gentagne gange sagt, at der må være en grænse for, hvor meget støtte vi skal udbetale, når man først er oppe i de højere indkomster.

Så vil jeg sige, at jeg stadig væk synes, det er utrolig urimeligt at lave en skrækkampagne. Nu har jeg været så venlig ikke at sætte navn på her, men netop fru Kirsten Jacobsen, har jeg set, har været ude op til flere steder og sige, at det er helt urimeligt at ramme folk, der i god tro er flyttet ind i en god ældrebolig, for nu får de ikke råd til at bo der.

Det er noget vrøvl, det er noget sludder, og det er ikke fair at sige. Der er ikke én, der har en lav indkomst, som på nogen måde kommer til at skulle flytte ud af en ældrebolig på grund af dette forslag. Det, som vi har sagt, er: Har man en stor formue, eller har man en høj indkomst, må det også være rimeligt, at man selv betaler sin ældrebolig, og jeg tror faktisk, hvis vi går ud og spørger befolkningen, at den også er enig med Socialdemokratiet i det.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Det er så dejligt at debattere med fru Lissa Mathiasen, for så kan man også debattere lidt historisk, særlig når man har deltaget i debatten om det samme emne, og både fru Lissa Mathiasen og jeg husker, da man indførte boligydelsesloven under den socialdemokratiske regering.

Dengang var løfterne, at boligydelsen var skruet sådan sammen, at det, som pensionisterne skulle betale, var 15 pct. af deres egen indkomst, og derfor kunne de roligt flytte ud i de alt for dyre almennyttige selskaber. Det forslag blev brugt til at bygge alt for dyre boliger. Siden har man nedlagt alle plejehjemmene og på den måde fået folk, der ellers skulle på plejehjem, til at bo i nogle alt for dyre boliger, som oven i købet i en masse tilfælde er ejet af pensionskasserne og lavet i mærkelige konstruktioner.

Det er de mennesker, der nu har solgt deres hus og ellers skulle have været på et plejehjem, som man rammer, uanset at de kun har deres